

סיפורה של הלגה וילצ'יק

אני ובעלי זיגפריד עלינו לארץ מגרמניה. אנחנו התחתנו כרחובות ועברנו לתאשור. הגענו לניר-ישראל, כאשר הבן שלי, בני, היה בין חצי שנה. זה היה לפני כ- 45 שנה. לא היה פה שום דבר, כלום. רק בוך. בשביל לעבור לצד השני היינו צריכים לשים ארגזים וקרשים. עבדנו קשה – גידלנו מלפפונים, עגבניות וצנון ושיוקנו ל"תנוכה". רחצתי בבוקר את הצנון באמבטיה, ובלילה רחצתי בה את הילדים.

היה לנו בית של הסוכנות: חדר אחד ומטבח קטן וזהו. קיבלנו משק עם פרה אחת, ואחר-כך הייתה לנו רפת של 10 פרות. בעלי עבד קשה אצל אנשים – מפזר זבל, קוצר תלתן, הכל ביד. הוא עבד גם בפרדס. גם הילדים שלי עבדו בפרדס כשמיכה היה בן שש, הוא קטף תפוזים ושם אותם בקופסאות קטנות.

הגענו הנה עם שני ילדים, אחד מהם נפטר פה בגיל 4 מדלקת קרום המוח. אחר-כך, כשנולדו עוד ילדים, בנו לנו בית יותר גדול. אבל כל הבית היה מלא מיטות. הילדים: בני, מרגלית שגרה בזכרון, מיכה, דורית, יורם ואורלי. היינו פה עניים מאוד, לא היו רהיטים, רק מיטות וארגזי תנוכה. על ארגז תנוכה עמדו פתיליה ופרימוס. יום יום כיבסתי, הרחצתי את הכביסה על האש. המושב דאג לילדים: לקחו אותם לגני הילדים ולבתי-ספר בהסעה.

בעלי עבד "למעלה", על יד הצרכניה, עם הדואר. אנחנו, אני והילדים שלי, התפזרנו בכל הכינותים וחילקנו את הדואר לבתים. לא היו אז תיבות דואר. היה לו ראש מצוין. הוא לא רשם שום דבר, ובכל זאת הוא זכר בעל פה מה כל אחד קנה: עיתונים, בולים. בסוף החדש הוא ידע להגיד בדיוק לכל אחד כמה הוא חייב. (במקצוע שלו היה חובש בצבא, כשבא לארץ היה פלמחניק). וילצ'יק עשה שמירה בלילה, כל השנים. עם צינזנהיים ומושקו. השמירה הייתה העבודה שלו. והוא ידע הכל, כל מה שמתרחש אצל כולם.

ברחוב שלנו גרו שמעתוביץ, זיכרמן ועוד עולים חדשים שעזבו. גם מרים צינזנהיים, לבנה ושוני, סנדר, שטיינר, דסקל. כשהגעתי הנה מתאשור רציתי לחזור, היום אני שמחה שגשארנו. בערב כילינו טוב. כשהיה סילבסטר עשינו מסיבה עם ריקודים עד הבוקר. הכיבוד היה רק בקבוק יין ועוגה אחת. אבל היה שמח. בעלי ידע לעשות שמח – היה מספר בדיחות. ניגן על הגרמושקה. (מפוחית פה). זה היה בבית הקטן שלנו. שם היה המרכז. קראו לרחוב שלנו "רחוב הצוענים". היה קשה, אבל היינו צעירים וחיינו.

אח"כ בנו לנו את הבית, הוסיפו עוד חדרים והמושב שלנו יפה. היום כל הילדים שלי נשואים, עם מקצוע ועובדים קשה. ועכשיו אני עובדת בדואר, מחלקת לתיבות הדואר, זו דרך עבודה אחרת מהתקופה של בעלי.

רחוב "16 הבתים"

בפרדס